

OLIMPIADA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE
ETAPA JUDEȚEANĂ
11 MARTIE 2017

DISCIPLINA PSIHOLOGIE

- Toate subiectele sunt obligatorii. Timpul efectiv de lucru este de 3 ore.
- Se acordă 10 puncte din oficiu.

SUBIECTUL I **25 puncte**

Creativitatea desemnează dimensiunea sintetică a personalității, care se poate manifesta la orice om, în grade diferite și la orice vârstă. Ea depășește bariere și caută noul, utilizând sisteme operaționale plastice, deschise.

- a. Menționați două particularități ale personalității creatoare. **6 puncte**
- b. Prezentați etapele/fazele procesului creativ. **12 puncte**
- c. Ilustrați, printr-un exemplu concret, produsele unuia dintre nivelurile creativității. **4 puncte**
- d. Formulați o soluție pentru stimularea creativității în activitatea de învățare școlară. **3 puncte**

SUBIECTUL II **35 puncte**

Analizați specificul și rolul memoriei și al limbajului în construirea personalității, evidențiind interacțiunea dintre memorie și limbaj.

SUBIECTUL III **30 puncte**

Analizați în limbaj de specialitate profilul personalității și conduita psiho-socială a personajului prezentat în următorul text:

M-am născut în 1927, unicul fiu al unor părinți din clasa de mijloc: tata era comandant de brigadă, iar mama era prototipul celei care își dorea să fie nevastă de general-major. Cuvintele cheie, pentru tata, erau Disciplină, Tradiție, Responsabilitate. Dacă îndrăzneam vreodată – ceea ce se întâmpla rar – să-l contrazic, el riposta cu unul dintre aceste cuvinte magice și mă zdrobea așa cum, fără îndoială, le închidea gura subalternilor săi. M-au trimis la o școală de stat; mi-am irosit doi ani în armată; am studiat la Oxford unde am început să descopăr faptul că nu eram persoana care doream să fiu.

Duceam o viață dublă, la școală îmi mersese cumva vestea că sunt un estetic și un cinic. Eram „bun” la engleză și publicasem sub pseudonim poezii în revista școlii. Tradiția și spiritul de sacrificiu m-au forțat să intru în armată. Dorind cu tot dinadinsul să studiez mai departe, directorul școlii m-a ajutat să ajung la facultate. Și în armată duceam o viață dublă, în public jucam fără să-mi placă rolul fiului „neînfriecatului” comandant Urfé, citind cu frenezie, când eram singur, antologia de poezie nouă și scriind poezie pamfletară. M-am demobilizat cât am putut de repede. (...) Probabil că nu am fost un fiu prea iubitor, în schimb, mă dedicasem ideilor în vogă. Cel puțin așa credeam eu și un grup de colegi. Constituiam un club nu foarte extins care purta numele Les Hommes Révoltés, (...) și în semn de protest împotriva hainelor de molton ros ale anilor patruzeci ne îmbrăcam la întruniri în costume gri-închis cu cravate negre. Discutam despre existență și despre neant și urmăream un anume mod de comportament inconsecvent: „existențialism”. (...) Am deprins obiceiuri costisitoare și maniere afectate. Am obținut o calificare modestă și iluzia pretențioasă de a fi poet. Nimic nu era mai puțin poetic decât plictisul pe care-l aveam când mă gândeam la existență în general și la modul de a mi-o câștiga. Eram prea necopt ca să știu că cinismul de orice fel este o mască pentru neputința de adaptare (...). Am asimilat însă o doză dintr-un element permanent necesar: onestitatea socratică. Mă învăța, cu intermitență dar destul de des, că nu este de ajuns să te revolți împotriva propriului trecut. Într-o zi m-am manifestat față de câțiva prieteni revoltător de înverșunat împotriva armatei; înapoiat în camera mea mi-am dat seama că simplul fapt de a spune cu obraznicie lucruri care l-ar fi dat gata pe tata nu însemna că nu mă aflu sub influența lui. Adevărul este că cinismul meu venea din revoltă, nefiindu-mi în fire.

Bine echipat pentru eșec, m-am lansat în viață.

(Text adaptat după John Fowles – *Magicianul*)